

Zneužívání: 70. Pomozte traumatizovaným lidem zotavit se z „rozbitého života“

Zneužívání

Pomozte traumatizovaným lidem zotavit se z „rozbitého života“

Trauma může „zlomit“ příběhy, které jednotlivcům a komunitám umožňují pochopit smysl života, ale kázání, služba a bohoslužba mohou obětem traumatu pomoci objevit odolnost a emocionálně se zotavit, řekla Kimberly Wagnerová účastníkům valného shromáždění [Cooperative Baptist Fellowship](#) v Atlantě 28. června.

CBF nabídlo „oběd pro vedoucí pracovníky“ sezení o traumatu jako reakci na průzkum mezi voliči organizace z roku 2020. Ti označili „vyrovnávání se s traumatem“ za jednu z klíčových potřeb, kterým čelí sbory, uvedl výkonný koordinátor CBF Paul Baxley.

Kimberly Wagnerová

Wagnerová, docentka kazatelství na *Princetonském teologickém semináři*, je autorkou knihy [*Fractured Ground: Preaching in the Wake of Mass Trauma*](#), která popisuje její poznatky z výzkumu o tom, jak se kázání prolíná s traumatem.

„Trauma je úder nebo zranění mysli, těla a ducha/já, k němuž dochází, když destruktivní zážitek nebo událost přesáhne zdroje člověka nebo komunity, které jsou schopny tuto zkušenost zpracovat nebo asimilovat do předem daných rámců chápání,“ vysvětlila Wagnerová.

Lidé si vyprávějí příběhy - o sobě, svých komunitách, Bohu a dalších představách -, které jim pomáhají pochopit smysl života, ale traumatické zážitky existují mimo tyto příběhy a matou schopnost pochopit je, dodala s tím, že charakteristickým rysem traumatu je dezorientace.

Trauma vytváří krize času a soudržnosti, řekla. Krize času nastává, když se trauma a/nebo traumatický zážitek stává „věčnou přítomností“ a narušuje spojení mezi minulostí, přítomností a budoucností. Krize celistvosti nastává, když se svět a příběh člověka přestanou zdát ucelené, bezpečné nebo užitečné a smysluplné.

Krize času a krize celistvosti společně vytvářejí „narativní zlom“, řekla Wagnerová a poznamenala, že slovo „zlom“ zvolila záměrně. Příběhy nebo životní události nejsou vymazány, zdecimovány nebo rozdraceny, protože „lidé jsou odolní“ a i zlomené životní příběhy lze dát znovu dohromady.

„Když lidé zažijí trauma, přicházejí za kazateli s koši rozbitých kousků (svých vyprávění) a ptají se: ‚Co s tím mám dělat?‘.“

„Když lidé zažijí trauma, přicházejí za kazateli s koši rozbitých kousků (svých příběhů) a ptají se: ‚Co s tím mám dělat?‘“ vysvětlila a vyzvala kazatele, aby tyto rozbité kousky „pojmenovali, respektovali a požehnali“.

Duchovní, kteří reagují na komunitní trauma, musí chápat, že se projevuje jinak než individuální trauma a nerovná se součtu individuálních traumat, která členové komunity prožívají.

Například časová krize prožívaná v komunitě „narušuje komunitní aktivity a vztahy a stává se všudypřítomným stínem nad komunitou, který se vrací v neočekávaných časech, na neočekávaných místech a neočekávanými způsoby“, řekla. „To může být kamenem úrazu v příběhu a identitě komunity.“

Stejně tak krize soudržnosti v komunitě způsobuje, že „příběhy vyprávěné v komunitě již nejsou ... srozumitelné, užitečné nebo smysluplné“, dodala. „Základní příběhy již neslouží stejným způsobem k utváření nebo zajištění komunitní identity. ... Hodnoty komunity jsou zpochybněny a komunity se již necítí být stejně hodnotné.“

Kolektivní trauma má také za následek „rozdělující síly“, které komunity rozdělují, uvedla Wagnerová. Komunity se rozpadají podél zlomových linií, které jsou dány blízkostí jednotlivců k traumatizující události.

Často je snazší bojovat o vedlejší problém, který s traumatem souvisí jen tečně, než skutečně čelit samotnému traumatu a vypořádat se s ním.

Podle ní se také lámou podél linií nevyřešených nebo neřešených konfliktů. Často je snazší hádat se kvůli vedlejšímu problému, který s traumatem souvisí jen tečně, než skutečně čelit samotnému traumatu a vypořádat se s ním.

„Jak by mohlo kázání, služba a bohoslužba věrně reagovat na tyto traumatické skutečnosti?“ zeptala se. Tyto aspekty sborového života společně:

- „Nabídněte jazyk“ pro řešení traumatu.
- „Vytvořte prostor pro upřímnou reflexi“.
- „Modelujte pravdivou reakci na trauma.“
- „Napomáhejte komunitnímu propojení, podpoře a empatii.“
- „Soustřeďte se na vzorce našeho společného života a příběhy naší víry“.
- „Připomeňte nám, že nejsme sami.“

Aby duchovní pomohli lidem účinně reagovat na trauma, musí kázat a učit v „eschatologickém napětí“, které traumatická událost nebo události vytvářejí, řekla Wagnerová. To zahrnuje pocit zlomenosti, smrti a ztráty na jedné straně a očekávání naděje, vzkříšení a vykoupení na straně druhé.

A služebníci musí odolat pokušení zhroudit napětí mezi těmito dvěma extrémami, vyzvala. Příliš rychlý přechod od zlomenosti k naději je neautentický a naznačuje, že lidé jsou „mimo Boží lásku“, pokud necítí naději stejně rychle jako ostatní.

Zpočátku se služebníci ztotožňují s tím, jak se traumatizovaní lidé přiklánějí ke zlomení, ale drží nit naděje. Později mohou kázat směrem k naději a vzkříšení, „a přitom se stále držet nitky zlomenosti, protože bez zlomenosti nepotřebujeme naději,“ řekla.

Kazatelé by také neměli slibovat více, než mohou splnit, zdůraznila Wagnerová. „Život už nikdy nebude takový, jaký byl před“ traumatickou událostí. Lidé, kteří se potýkají s traumatem, si však mohou vypěstovat odolnost a směřovat k zotavení.

Marv Knox

[Baptist News Global](#)

Marv Knox

Marv Knox

Marv Knox založil [Fellowship Southwest](#) poté, co téměř 20 let upravoval *Baptist Standard*. Nyní v důchodu žije se svou ženou Joannou v Durhamu v Severní Karolíně, kde se téměř každý den snaží dělat něco užitečného. Někdy je to psaní pro BNG.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)